

vzpomínky na přítomnost

I BUDOVY MAJÍ PODOBNĚ JAKO LIDÉ URČENÝ ŽIVOTNÍ BĚH A NEVYZPYTATELNÝ OSUD. ZAPÁTREJTE V HISTORII, OPTEJTE SE PAMĚTNÍKŮ A NA POVRCH VYPLUJÍ PŘÍBĚHY SILNÉ A NOSNÉ JAKO SCÉNÁŘE FILMŮ. HOTEL CHATEAU V RATBOŘI U KOLÍNA NENÍ VÝJIMKOU.

Nebojte se vstoupit dovnitř, zatlačit na těžké dveře, i když vás překvapivou silou vrátí o sto let proti času. Dnes se za nimi skrývá výborná restaurace a devatenáct dobově vybavených pokojů, kde můžete okusit „jiný“ způsob trávení dovolené. Žádné tapety, ale ručně malované stěny, nábytek od tehdy odcházející Paní secese, kterou Jan Kotěra vyměnil za funkčnost s prvky moderny a kubismu. Není to muzeum, je to žijící místo, kde se můžete a chcete těch „exponátů“ – originálů i kopií dotýkat a ony to ocení třeba jen tím, že se mosazné kliky a knoflíky lesknou, aniž byste je čistili sidolem...

NENÁPADNÝ PŮVAB BURŽOAZIE

Vila ve stylu schematického klasicismu postavená mezi lety 1911–13 pro syny cukrovárnícké rodiny Mandelíků (dřív nazývaná Nový Zámek) byla projektem, který architekt připravoval na klíč. Nešlo jen o stavbu a přizpůsobení každého z křídel domu sourozencům, kteří měli zcela rozdílný vkus. Kotěra neobjížděl cizí země, designové obchody ani návrháře, ale sám vymýšlel a načrtával skicy pro řemeslníky, kteří pak vyráběli zázemí a vybavení budovy. Od sloupků na schodištích přes mosazné kryty zakrývající topení, kubisticky pojaté věšáky a podstavce pod květináče. Jeho současníci pak dodali rozkládací stolečky skrývající šachy a velké psací stoly. Také gigantické sochy, které na příchodího shlížejí přísně z nadhledu, objednal u kolegy Jana Štursy. Představují Ducha a Hmotu a určité jejich směrem pohlédněte. Existoval totiž plán na jejich odstranění, než se zjistilo, že by jinam prostě nepasovaly.

F. X. Šalda zhodnotil Kotěru na jeho posmrtné výstavě roku 1926 slovy: „Ukázal nám, co je nutnost a síla, co vázanost a přece svoboda, co duch, který nalezl míru a zákon v sobě.“

Ručně malované zdi vypadají na první pohled jako tapety. Ještě po 100 letech od svého vzniku působí neuvěřitelně pozitivně a moderně.

Dobový nábytek sháněl nový majitel zámku po aukcích. Můžete tak obdivovat Kotěruv lustr, v jídelně Gočárovu skříňku a také původní kousky od Loose. V pokojích najdete originály i repliky.

Od Kotěry byl i polorozbožený skleník, kde rodina továrníků pěstovala citrusy a exotické ovoce. Jeho poničená část byla přestavěna na Orangerii se sedmnácti moderními pokoji.

Stejně jako v případě jiných domů postavených pro průmyslovou šlechtu počátku 20. století, se ani zde majitelé ze všech těch detailů dlouho netěšili. Přišla I. a II. světová válka, během níž narychlo odešli do emigrace. Než vilu obsadilo gestapo, rozdali většinu unikátního nábytku lidem po vesnici s tím, že si ho jednou vezmou zpět. To se už nestalo... Naopak. Doba znárodnění a socialismus přispěly k tomu, že se nadčasová budova proměnila ve vybydlenou, zpusťšenou ruinu. Teprve po roce 1990 se objevili nadšenci, kteří pochopili její hodnotu i nepopsatelný genius loci a pokusili se vše vrátit zpět. Patřil k nim i Robert Chejn, který stál v Praze u zrodu slavné – a svého času první – opravdu světové restaurace připravující středomořské

pokrmu, La Provence. To pod jeho dohledem začal později fungovat i Restaurant Hotelu Kotěra. Dnes se tam sjíždějí gurmáni až z Prahy, nápaditá kuchyně a pozorná, přesto nevtíravá obsluha láká i vyznavače zážitkové gastronomie. V citlivě přistaveném polokruhovém prostoru s dobovým nábytkem totiž zažijete chvíli jako vytržené ze stránek Hrabalova Obsluhoval jsem anglického krále – noblesu a styl První republiky. Jídlo je vybíráno tak, aby naplňovalo kuchyni „s nádechem jihu“, proto na menu kralují ryby a speciality moře. Ale i francouzské dobroty včetně husího foie gras – které v Hotelu Kotěra Chateau sami připravují a prodávají v elegantních zavařovačkách. „Chutě musí být výrazné, to je zásada naší kuchyně,“

komentuje nabídku Robert Chejn a to platí i pro vína. Jejich nabídka není tak široká, ale najdete v ní unikáty, na které jinde nenarazíte. Třeba vína z maďarského Villany, oblasti nadohled chorvatských hranic. Jestli vám po tom ještě zbude místo na dezert, neváhejte. Od tiramisu přes panacottu s hruškami, vše si v restauraci připravují sami. A je to znát. Vysoká kulinářina se promítá i do obědových nabídek, které jsou však jednodušší a kde se cena pohybuje okolo sta korun. Proto už do restaurantu chodí i místní obyvatelé, byť překonat jejich dřívější ostych při vstupu do podobně honosné budovy nebylo snadné. Naštěstí hned za branou pozemku přiléhajícího k hotelu je vesnické fotbalové hřiště a tahle mírně ospalá atmosféra je pro lidi z města

žijící pod neustálým stresem dalším z lákadél místa. Kdo pohodu Hotelu Kotěra Chateau „ochutná“, většinou se vrátí.

I pro ty, kdož zůstanou pár dní, se nabízí řada možností, jak si odpočinout. Zámek obklopuje anglický park a děti se zabaví v dětském koutku nebo na akcích, které pro ně tým hotelu připravuje. Rodiče ocení saunu, fitness, tenisový kurt s privátním trenérem či venkovní bazén. Nebo pár kilometrů vzdálený jezdecký oddíl, kde nabízejí hipoterapii. Možná, že nejkrásnější pohled na svět je ze hřbetu koně, ale výhled z terasy hotelu, kde právě podávají romantickou snídani, se mu vyrovná. ■

Viz: www.hotelkotera.cz